



ПРАЙМ-ТАЙМ

ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

Видання факультету «Державне управління»
Слухачьке самоврядування

Розповсюджується БЕЗКОШТОВНО

До Дня Збройних Сил України



З повагою
Слухач 2 курсу заочної форми навчання
ОРІДУ НАДУ при Президентіві України
генерал-майор

Шановні друзі, колеги!

Немає більш благородної місії, ніж захист свого народу і Батьківщини. 6 грудня – День Збройних Сил України. Незважаючи на досить невелику офіційну історію сучасного українського війська, насправді вона сягає багатьох століть, а її бойові традиції формувалися у важких кривавих війнах і конфліктах від Київської Русі до Другої світової війни. І сьогодні солдати і офіцери Збройних Сил України гідно продовжують традиції своїх дідів і батьків. Мужність та професіоналізм Українських воїнів при виконанні у мирний час бойових завдань із захисту повітряного та морського простору, в ході миротворчих операцій та надання допомоги населенню під час наслідків надзвичайних ситуацій та стихійних лих здобули Українському війську повагу і вдячність як свого народу, так і у світі.

Впевнений, що Збройні Сили України, підтримані усім суспільством, і надалі з честю виконуватимуть свій обов'язок перед Вітчизною, надійно захищатимуть мир і спокій українського народу, недоторканність та територіальну цілісність нашої держави.

Бажаю всім Вам добра, родинної злагоди, здоров'я, щастя й нових звершень у благородній справі служіння Україні та її народові, миру і спокою на всій українській землі.

Волков Олександр Іванович

Інститутська доблесть

Нині в інституті працює чимало ветеранів воєнної служби різних поколінь. Цього року, напередодні святкування Дня захисника Вітчизни, вони об'єдналися в організацію «Спілка офіцерів ОРІДУ», яку очолив полковник запасу С.А. Попов. Ось що він розповів нашим читачам.

- Сергію Афанасійовичу, насамперед, з якою метою була створена ця організація?

- Нагадаю, що нинішній рік оголошений в країні роком 65-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Події тих років були не лише трагедією для багатьох мільйонів людей, а й прикладом мужності та героїзму, справжнього патріотизму тих, хто врятував нашу землю від фашистської чуми ХХ століття. Враховуючи прогалини, які останнім часом з різних причин склалися у військово-патріотичному вихованні молоді та з метою надання цій важливій роботі, з урахуванням сучасних реалій, більш системного та планомірного характеру за ініціативою директора інституту М.М. Іжі й була створена Спілка офіцерів ОРІДУ на громадських засадах.

- Хто увійшов до її складу?

- Ядром організації, в першу чергу, стали ветерани воєнної служби, які після звільнення в запас продовжують працювати в нашому закладі на різних посадах, демонструючи взірцеве ставлення до виконання своїх службових обов'язків. Назву лише деяких з них. Це – полковники запасу В.І. Паламарчук, О.А. Остапенко, О.М. Овчар, О.І. Воронов, Ю.О. Овчаренко, І.Ф. Усатюк, Г.І. Кривогуз, підполковник запасу І.В. Діуца, майори запасу О.Х. Гільміяров, А.М. Штефанюк, майор у відставці О.І. Степанов та ін.

- Назвіть, будь ласка, найбільш знакові заходи, які встигла провести Спілка за порівняно невеликий термін свого існування?

- У квітні поточного року, наприклад, нами була організована й проведена зустріч слухачів і студентів інституту з генерал-майором у відставці П.В. Каратаєм, з питання правдивого висвітлення подій Великої Вітчизняної війни. Згодом ми влаштували з цією ж метою екскурсії для тих, хто навчається, в музей історії військ Південного оперативного командування.

На наш погляд, результативно виявилась міжнародна відеоконференція «Патріотизм як основа слов'янського народу», для участі в роботі якої ми запросили того ж генерала П.В. Каратає, а також людину-легенду, ветерана Великої Вітчизняної війни, воїна-інтернаціоналіста, генерал-лейтенанта у відставці Л.М. Горелова.

Перелік проведених заходів можна продовжувати. Головне, що всі вони були не лише цікавими й змістовними, а й мали позитивний ефект в лоні військово-патріотичного виховання наших слухачів і студентів.

- Ваші плани на майбутнє?

- Задумів багато. Будемо нарощувати свою роботу, закріплювати перший досвід. Вже зараз бачимо, що масові заходи доцільно доповнювати конкретною індивідуальною роботою з вихованцями. Плануємо більш продуктивно використовувати виховні можливості міста-героя Одеса, створити тематичну експозицію у музеї, який започатковано в нашому інституті.

- Дякую, Сергію Афанасійовичу, за змістовні відповіді на запитання.

- Дякую.

Заступник керівника робочої групи
прес-центру ОРІДУ

к.і.н., доцент Іван Усатюк

ДЕНЬ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Це професійне свято всіх тих, хто працює в сільських, селищних, міських, районних та обласних радах, хто представляє багатотисячний загін народних обранців.

Це свято притаманне українцям, їх способу суспільного життя, в основі якого лежить самоврядне суспільство. Це давня слов'янська та давньоруська традиція, яка бере свій початок з часів Київської Русі. Це вибір вільних громадян, які довіряють, своїм обранцям і наділяють їх владними повноваженнями. Тільки така влада і є справді народною – владою не над суспільством, а для суспільства і в інтересах суспільства.

15 жовтня 1985 року європейськими державами був схвалений міжнародний пакт, який іменується «Європейська хартія місцевого самоврядування». Він зіграв і продовжує грати виключно важливу роль у становленні та розвитку класичної моделі місцевого самоврядування, як в старих, так і в нових європейських демократіях.

Особливе значення має Хартія для незалежної України, де інститут місцевого самоврядування був на 70 років заборонений і тепер його відновлення відбувається з величезними зусиллями і проблемами. 15 липня 1997 року Верховна Рада України ратифікувала Хартію, яка таким чином стала частиною національного законодавства.

Президент України Янукович В.Ф. у виступі з нагоди Дня місцевого самоврядування наголосив, що посилення та розвиток місцевого самоврядування є одним із пріоритетів державної політики. Ми будемо країну нових можливостей та європейських соціальних стандартів, в якій буде забезпечено гідне життя кожній людині. Також Віктор Федорович зазначив, що запорукою успіху на цьому шляху є конструктивна співпраця та партнерські відносини між органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та їх асоціаціями. Нині, як ніколи, ми зобов'язані діяти консолідовано та згуртовано.

Система місцевого самоврядування має відповідати потребам суверенної цілісної держави. День місцевого самоврядування міг би стати справжнім орієнтиром в процесі перебудови сучасної моделі місцевого самоврядування в Україні.

Умовою подальшої розбудови України є реформування інституту місцевого самоврядування у напрямку підвищення його ефективності, наближення до європейських стандартів. Сутність перетворень у цій сфері має полягати у поступовому розширенні прав місцевих громад щодо вирішення питань своєї життєдіяльності, збільшенні їхньої економічної самостійності, оптимізації розподілу повноважень між місцевими органами державної влади й органами місцевого самоврядування.



ТАМ ДЕ ЗАГАРТОВУЮТЬСЯ ГЕРОЇ

Проблема громадянина-патріота давня, як світ. Вона постала перед людством тоді, коли виникла перша держава. Патріотичне виховання – передумова активної громадянської поведінки молоді.

З метою ознайомлення слухачі 1 та 2 курсів факультету державного управління 20 листопада 2010 року відвідали військову частину А 0666 у смт. Чорноморське Одеської обл.

Важка техніка, свіже повітря та командирський голос заступника командира з виховної роботи зробили свою справу. Жоден зі слухачів не відволікався. Усі уважно вдивлялися у схеми, обладнання, елементи побуту військових та залюбки відтворювали патріотичні лозунги, які тільки змогли побачити на території військової частини.

В рамках цього візиту слухачі також відвідали Пам'ятник шахтарям Донбасу, загиблим при обороні Одеси, відкритий напередодні 65-ої річниці Великої Перемоги в селищі Чорноморському.

Монумент, представляє собою 14-метрову мармурову стелу, до якої притулився 6-метровий чавунний гірник зі стиснутим у руці мечем. Автор монументу – відомий донецький скульптор Віктор Піскун.

Обов'язково треба нагадати, що біля пам'ятнику вічний спокій знайшли останки 42-ох бійців. На жаль, перепоховані воїни-захисники так і залишаться для нас невідомими. Лише одного бійця вдалося ідентифікувати. Це Кучерук Тимофій Федорович – червонофлотець служби спостереження та зв'язку Одеської військово-морської бази, 1915 року народження, уродженець села Миронівка Ямпільського району Вінницької області.

Як пояснили слухачам, пам'ятник загиблим шахтарям Донбасу – тільки маленька частина великого проекту «Музей 412-ої батареї». У планах, що мають здійснитися за кілька років, – Алея Слави, великий парк бойової техніки під відкритим небом, парк зелених насаджень.

Цей візит сподобався не тільки слухачам, але і молоді, яка проходить службу в армії.

Отже, реальною метою відвідання військової частини було не просто ознайомлення з її інфраструктурою, військовим обладнанням та полігоном, а виховання всебічно розвинених молодих людей, стимулювання підвищення суспільної активності, сприяння формуванню активної життєвої позиції слухачів ОРІДУ НАДУ при Президентіві України.

Екскурсія проведена за підтримки слухача 2 курсу заочно-дистанційної форми навчання, командира військової частини Олійника Ігоря Петровича.



Анна Гавриш, Тетяна Корнієнко
слухачки I курсу ДУ

ДО ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

Підведені підсумки конкурсу на кращий прозовий твір та поезію українською мовою, що проводився 9 листопада в рамках заходів до Дня української писемності та мови. Переможцями конкурсу за кращі твір та вірш визнано слухачок першого курсу денної форми навчання факультету державного управління Ольгу Ковінчук та Тетяну Корнієнко.



*Ти весь у слові, як у сповиткові,
З колиски до калини при горбі...
І вже коли ти похитнувся у слові,
Вважай, що похитнувся у собі.
(Б. Олійник)*

«На калині мене мати колихала, щастя й долю в чистім полі виглядала...»— ширість народної пісні виринає у пам'яті. Щемливою тугою наповнює серце. На хвилину увесь навколишній світ завмирає. Увесь світ, той, що переповнений інформацією, невпинно рухається вперед, набираючи все більших обертів. І ти стоїш у ньому, подумки милуєшся красою рідного слова, яке ніжним теплом огортає душу, а за спиною виростають крила...

Українська мова – одна з найбагатших і найрозвиненіших мов світу. Історія її становлення та розвитку сягає вглиб віків. Значного впливу

зазнала наша мова в часи завоювань та підпорядкування українських земель іншим народностям. Нараховують 22 письмових заборони української мови, 8 з них – у радянський час. А скільки ж їх було «неписаних»! Щось в українській мові залишилося від мов цих народів і племен, багато привнесли в неї старослов'янська, польська, російська мови. Та це лише збагатило її, але не зруйнувало.

Не можна не згадати слів відомого російського історика ХІХ ст. В.Ключевського, що їх цитує Н. Полонська-Василенко у своїй «Історії України»: «Уявіть собі, що Київ не був би взятий і зруйнований татарами... Київ залишився б не... сумішка слов'янської та фінської мов, а слов'яноукраїнська. Український письменник Гоголь не мусив би писати російською мовою, а Пушкін писав би українською».

Нині українською мовою в Україні й поза її межами розмовляють близько 45 млн. осіб. За кількістю тих, хто розмовляє нею, українська мова стоїть на 15-20-му місці у світі. За милозвучністю її ставлять нарівні з італійською. Ще 1834 р. російський академік І. Срезневський у статті «Взгляд на памятки украинской народной словесности» зазначав, що українська мова «є однією з найбагатших слов'янських мов, що вона навряд чи поступиться перед богемською щодо багатства слів і виразів, перед польською – щодо мальовничості, перед сербською – щодо приємності, що це мова, яка, будучи ще необробленою, може порівнятися з мовами культурними». Справді, мова наша співуча, мелодійна, поетична, мальовнича... Не злічити тих епітетів, якими можна охарактеризувати українську мову. Не має, мабуть, таких думок та почуттів, такого стану душі, які не можна було б висловити українською мовою. Бо ж мова наша – то і є душа народу, оспівана в піснях, казках, легендах, віршах, національних традиціях.

Любов до мови, як і до рідної землі, передається у спадок від покоління до покоління, разом із батьківською кров'ю та материнським молоком. З любов'ю до мови дитина з'являється на світ. Із раннього дитинства і аж до старості літ, в словах рідної мови щоденно ми відкриваємо для себе великий і чарівний світ життя. Мова – це безцінний скарб народу, надбаний тисячоліттями. У ній відбито його характер, історію, звичай, побут. Як найдорожча спадщина, як заповіт поколінь передається нащадкам любов до свого народу, до рідної мови.

Стою посеред бурхливого світу у своїй миті спогадів народної пісні і розумію, що я насправді щаслива людина. Щаслива тим, що народилася саме в Україні – країні, де солодко співають солов'ї. Щаслива тим, що душа мого народу говорить такою ж прекрасною солов'їною мовою!..

Моя мить спогаду обривається різким звуком банального «суржику». Уява чітко формує, через увесь неозорий простір горизонту, великими літерами слова М.Т. Рильського:

*«Як парость виноградної лози,
Плекайте мову. Пильно й ненастанно
Політь бур'ян. Чистіша від сльози
Вона хай буде...»*

**О. Ковінчук,
Слухачка 1 курсу факультету ДУ**

Хай Боже милує за ці «Жнива скорботи»,
Люту безмежність жаху похорон
Що не було ні жалю, ні турботи
За цей безкрайній болісний полон.

Хай хрест... і матір... і могила
Говорить правду про страшне життя,
Яке не догоріло наче свічка,
Забрав невинних мільйони в небуття.

Жорстокий голод і журба лякає
Та стогін підіймається з землі
А те село, що майже помирає
Ще й на «дошку чорну» занесли!

Молю вас люди! Пам'ятайте лихо!
І хай нестерпні сльози на щоках
Нагадують, що ненька Україна
Дітей сховала...Боже!...Жах...

До дня жалоби з приводу
Голодомору 1932 – 1933рр.

**Т. Корнієнко
Слухачка 1 курсу факультету ДУ**



* * *

О, мова наша, калинова! –
Колись назвали так тебе.
Гірка солодкість твого слова
Віками у серцях живе!
Тебе гнобили і топтали,
Згубить хотіли... Та не так!
Бо ти жила, ти проростала
В душі народу, у піснях.
Людей єднала, дарувала
І в війнах гарт, і мир, й любов...
Й хоч як тебе б забороняли,
Ти – найпрекрасніша із мов!
Плекаймо мову нашу, люди!
Моє прохання не пусте:
Без неї «якось» жити будем,
Та нація без мови вмере!

**О. Ковінчук,
слухачка 1 курсу
факультету ДУ**

НАЙКРАЩА КІМНАТА

Четвертого листопада в гуртожитку відбувся конкурс на кращу кімнату серед слухачів факультету державного управління. Метою конкурсу було не розділити кімнати на найкращі та не дуже, а визначити ту, яка є найбільш доглянутою, в яку приємно заходити, в якій приємно жити. До складу комісії входили представники слухацького самоврядування: Віліжинський Віктор, Коцюба Дмитро, Мошевітін Сергій, а також заступник декана факультету державного управління В.А. Яценко. При огляді кімнат оцінювались загальний стан кімнати, чистота та порядок, а також відношення слухачів до свого житла.

Усі кімнати були оцінені дуже добре, але врешті визначено переможців конкурсу. Ними стали Герасименко Олена та Письменна Інна, що проживають в кімнаті 702а. Дівчата не лише зберегли отримане житло у відмінному стані, а й значно його покращили. Комісію вразила затишність та тепла домашня атмосфера, яка панує в цій кімнаті. Нагородження переможців відбулось 9 листопада. На загальних зборах декан факультету Попов М.П. привітав дівчат з перемогою і вручив почесні грамоти. За підтримки спонсорів Олена та Інна отримали цінний приз – новий холодильник, який встановлено у їх кімнати.

Кожен із нас проживе півтора року у стінах гуртожитку. Тож давайте зробимо це проживання приємним. Тоді, коли прийде час наступного конкурсу, комісії буде складно визначити переможців – такими чудовими будуть наші невеличкі оселі.



27 листопада слухачі 1 курсу факультету державного управління ОРІДУ НАДУ при Президенті України, незважаючи на дощову погоду, приєдналися до міської громади та представників міської влади під час покладання траурних вінків та композицій з житніх і пшеничних колосків до пам'ятного знаку жертвам голодомору 1932-1933 років в Україні біля Меморіалу на Лідерівському бульварі. Представники ЗМІ поцікавились думками слухачів з приводу події, на що ті висловили своє ставлення до даного питання.

ЩО ТАКЕ АВТОРСЬКЕ ПРАВО? ХТО МОЖЕ МАТИ АВТОРСЬКЕ ПРАВО?

В Одеському регіональному інституті державного управління Національної академії державного управління при Президенті України під час проведення заходів з нагоди Дня писемності та мови наші колеги взяли участь в конкурсі на кращий твір українською мовою.

З написанням творів учасниками конкурсу виникло і авторське право на ці твори.

Що ж таке авторське право? Авторське право є ключовою галуззю права інтелектуальної власності. Право інтелектуальної власності – це право особи на результат інтелектуальної, творчої діяльності або на інший об'єкт права інтелектуальної власності, визначений законами України. Таке визначення нам дає ст. 418 Цивільного кодексу України.

Первинним суб'єктом авторського права є автор твору. Це фізична особа, результатом творчої діяльності якої є створення твору. Автор разом зі створенням твору отримує всі можливі авторські права на такий твір.

Вторинним набувачем авторського права є спадкоємці автора та держава. В Україні закон не робить різниці між громадянами України та іноземцями – всім надано однаковий обсяг прав і можливостей їх захисту.

Авторське право, як і будь яке право, виникає з моменту створення об'єкту авторського права та потребує реєстрації. Реєстраційною установою авторських та суміжних прав є Українське агентство з авторських та суміжних прав, більш детально про яке можна дізнатись за електронною адресою: <http://www.uacrr.kiev.ua>.

Шановні викладачі, слухачі, студенти, пропонуємо вам в разі виникнення злободенних юридичних питань звертатись до нашої рубрики. Відповіді на ваші листи будуть друкуватись в нашій новій рубриці «Поради юриста» на сторінках газети «Прайм-тайм».

З повагою та найкращими побажаннями:

Є.А.Герасевич
Голова комітету по захисту прав слухачів (І к)

ДОБРО

Говорить «дякую» не на автоматі, а усвідомлено.

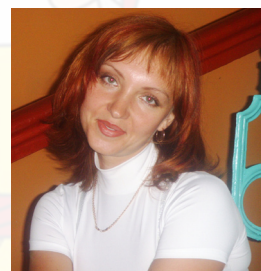
Прислухатися до своїх відчуттів й не проходити повз спонтанного бажання зробити комусь приємно....

Для того, щоб зробити наше життя добрішим, від нас потрібно не так і багато – трішечки і відвертіше цього бажати.

Я пропоную вам приєднатися до невеликого експерименту. Суть його проста: спробувати протягом одного дня бути (ще) більш уважними, дбайливими і відкритими до тих хто нас оточує – і описати свій досвід в рубриці «психологія».

Що ви відчували? Чи ви стикалися з якимись (внутрішніми) перепонами? Як ви відчували себе до кінця дня?

Поділитися досвідом, враженнями та пропозиціями (написати статтю чи інше) можна звернувшись до Шевченко Іри (1 курс ДУ).



Ірина Шевченко
слухачка І курсу факультету ДУ

ОГОЛОШЕННЯ

До уваги слухачів факультету державного управління.

З нагоди наближення Новорічних свят оголошується конкурс на найкращий твір про історію та традиції святкування Нового року в Україні. Роботу переможця буде опубліковано у №20 газети «Прайм-тайм». Запрошуємо всіх слухачів до участі.

Твори мають бути українською мовою. Обсяг – до 4000 знаків.

Роботи подавати до 20 грудня 2010 року Ковінчук Ользі, слухачці 1 курсу ДУ.

Організаційний комітет

ПРАЙМ-ТАЙМ

Редактор-Анна Татаренко
Верстка-Олександр Кондратюк,
Олександр Севідов
Коректура-Альона Солоненко

ВИДАВНИЦТВО ОРІДУ НАДУ

65009, м. Одеса.
вул. Генуезька 22
тел. (0482) 63-26-65, 68-14-62
E-mail: izdat@oridu.odessa.ua
Тираж - 100 екз.